

Avond van het Licht
29 november 2013
Crematorium Dieren

*In het donkerste van het jaar
Als het licht lijkt te slapen
Ontwaakt een schijnsel dat
liefdevol en dankbaar maakt*

*In de stilte van de nacht
lang voor het ochtendgloren
Wordt liefde en licht hernieuwd geboren*

*Licht dat schijnt in duisternis
Toont wat niet goed zichtbaar is
Wat misschien vergeten is
Of wellicht versleten is*

*Licht dat zich oneindig deelt
Waardoor een gebroken hart weer heelt
Licht dat aan de liefde raakt*

Licht dat weer gelukkig maakt

naar een gedicht van Karin

Welkom lieve mensen op deze Avond van het Licht.
Ik ben Gemma van Baasbank.
Namens Crematorium Dieren mag ik u heel hartelijk welkom heten.
Het is fijn om u te zien. Niet alleen voor mij maar ook voor alle anderen op deze plek.

Misschien rent u in het dagelijks leven de hele dag van hot naar her, doet u van alles tegelijk en komt u vaak tijd tekort. Of misschien zit u wel veel thuis en heeft u alle tijd van de wereld.

Hoe anders ons leven ook is,
Hoe verschillend de paden zijn die wij bewandelen,
Vanavond komen al die paden op deze plek uit en zijn wij hier allemaal samen met 1 reden: omdat we iemand missen.
Iemand die belangrijk was in ons leven
Iemand van wie we hielden en nog steeds houden,
Iemand die we niet meer kunnen aanraken of zien,
maar die wel nog heel duidelijk in ons hart aanwezig is.

En al geeft dat gevoel van missen u vaak verdriet. Hopelijk geeft datzelfde gevoel u vanavond een gevoel van verbondenheid. Want het gemis van uw eigen dierbare brengt ons hier en nu allemaal samen.

Naast verdriet en verbondenheid, hoop ik ook dat u nog iets anders kunt voelen. En al klinkt het misschien een beetje raar:
Ik hoop dat u ook dankbaarheid en vreugde voelt.
Dankbaarheid omdat u uw dierbare heeft gekend.
Vreugde omdat u uw leven met elkaar heeft gedeeld.
Zoals Kahlil Gibran, een beroemde dichter, ooit zei:

*Wanneer je verdrietig bent,
Kijk dan opnieuw in je hart en
je zult zien dat je huilt om
iets wat je vreugde schonk.*

Vreugde en verdriet vormen samen een geheel.

Ik nodig u allen uit om vanavond opnieuw in uw hart te kijken om op zoek te gaan naar die momenten die uw hart verwarmen, om uw eigen lichtpunt in de duisternis te vinden, want in het dagelijks leven is er niet altijd de tijd en ruimte om naar die momenten terug te gaan. Vanavond creëren we die tijd en ruimte, letterlijk en figuurlijk.

U kunt straks in deze prachtige omgeving uw eigen herinneringswandeling maken.

Een wandeling waarin er juist wel alle tijd en ruimte is om uw dierbare te herinneren. Waarbij de kaars, die velen van u in uw handen houden, symbool staat voor die herinnering die uw hart verwarmt en licht brengt in uw duisternis.

Ga er met al uw aandacht en uw hele hart heen, Laat die herinnering die wellicht versleten was, die u misschien al een beetje vergeten was, die als slechts een klein waakvlammetje in u brandde, opnieuw opblaaien.

En als u die herinnering gevonden heeft, sta er dan bij stil. Zoek tijdens de herinneringswandeling een mooi plekje uit om uw kaarsje neer te zetten. Zo raakt dit park, deze donkere plek omringd met hoge bomen, verlicht met al het goede en al het warme van onze geliefden. Zo verlicht de kaars niet alleen uw hart, maar hopelijk ook het hart van iedereen om u heen.

Als u wilt, kunt u na het plaatsen van uw lichtje rustig verder wandelen.. Terwijl uw benen uw lichaam dragen, laat dan de klanken van de doedelzak en de stemmen van het koor uw hart dragen.

Neem alle tijd voor uw dierbare, haal mooie herinneringen op.
En deel uw gevoel met degene die naast u loopt. Of loop juist in stilte.
Volg het verlichte pad, maar loop uw eigen weg.

Een weg met onverwachte bochten.
Een weg die gaat langs mooie plekjes.
Maar ook langs een lang en donker stuk.
Misschien denkt u dan wel:
Komt er ooit een einde aan?

De weg vanavond is net als de weg die we in ons dagelijks leven moeten afleggen.
Een weg die soms zwaar maar soms ook mooi kan zijn.
Een weg die laat zien dat er ondanks het verdriet ook vreugde is.
Want er komt een moment dat we merken dat we weer kunnen lachen.
Dat we, al is het maar heel even, weer vreugde kunnen voelen en blij kunnen zijn.
Ik beloof u, na die lange weg van duisternis, breekt het licht *altijd* weer door.

Ook op deze route komt er na een lang donker stuk, een lichte plek: een open veld.
Op dat grote open veld is er 1 boom helder verlicht: de herinneringsboom.

Daar kunt u op het kaartje dat u bij aankomst heeft gekregen, een van de bijzondere herinneringen die u tijdens uw wandeling heeft opgehaald, opschrijven en deze vervolgens in de herinneringsboom hangen.

In stilte zal die boom al onze herinneringen dragen.
Het is de boom die ons allemaal, de aanwezigen hier *en* de dierbaren die we gedenken, met elkaar zal verbinden.

*In het donkerste van het jaar
Als het licht lijkt te slapen
Ontwaakt een schijnsel dat
liefdevol en dankbaar maakt*

*In de stilte van de nacht
lang voor het ochtendgloren
Wordt liefde en licht hernieuwd geboren*

*Licht dat schijnt in duisternis
Toont wat niet goed zichtbaar is
Wat misschien vergeten is
Of wellicht versleten is*

*Licht dat zich oneindig deelt
Waardoor een gebroken hart weer heelt
Licht dat aan de liefde raakt
Licht dat weer gelukkig maakt*

Hopelijk geeft de herinneringswandeling, de herinneringsboom, het licht van de vele kaarsen en de koffie met koek op het eind, u een warm gevoel en blijft dat gevoel u ook *na* vanavond verwarmen.

En moge u, als u na vanavond een kaarsje brandt, teruggaan naar die mooie momenten en bijzondere herinneringen van uw dierbare.
Mogen ze u in de donkere dagen die komen, licht en warmte geven.
Mogen ze u troost en kracht geven om verder te gaan.

*Lieve mensen,
Namens iedereen van Crematorium Dieren,
wens ik u een avond vol licht en warme herinneringen.*

Dank u wel.